

Вечерта въ кухнята Акулина си бѣбрала сама:
— Моделиране... Цапотене... Иска чисто да ѝ
е въ кжши, пѣкъ имъ купила глина... Грѣнчари ли
ще ги прави, какво?... Грѣнци и паници да правятъ...
Каква свобода е дала на дѣцата си!..

А господарката въ стаята си нѣщо шиела. Цѣла
нощъ машината тракала.

На другия день Анка влѣзла весела въ кухнята.
— Я ме погледни, Акулино! Погледни каква прѣ-
стилка имамъ!

Погледнала Акулина, а Анка съ нова бѣла прѣ-
стилка.

— Снощи мама ми я оши. Вижъ колко е дълга!
А отзадъ се завързва.

И Анка се обърна.

— И сега пакъ ли
ще моделирате!

— Пакъ! Ей сега
мама ще пришие
врѣзкитѣ на Колю-
вата и Борисовата
прѣстилки.

— Хубаво ли е?
Красиво ли е? — пи-
тали тѣ.

— Да, красиво.
Приличате на готва-
чи, — казала слуги-
нята.

Колю се докачилъ.

— Ти нищо не раз-
бирашъ! Ти само гот-
вачи си виждала! Азъ

съмъ виждалъ какъ художникътъ моделира статуи.
И той бѣ припасалъ прѣстилка.

— Нѣма що, — казала сърдито Акулина; — въ
село биятъ дѣцата като играятъ съ калъ, а тукъ го-
сподата се занимаватъ съ такава работа.